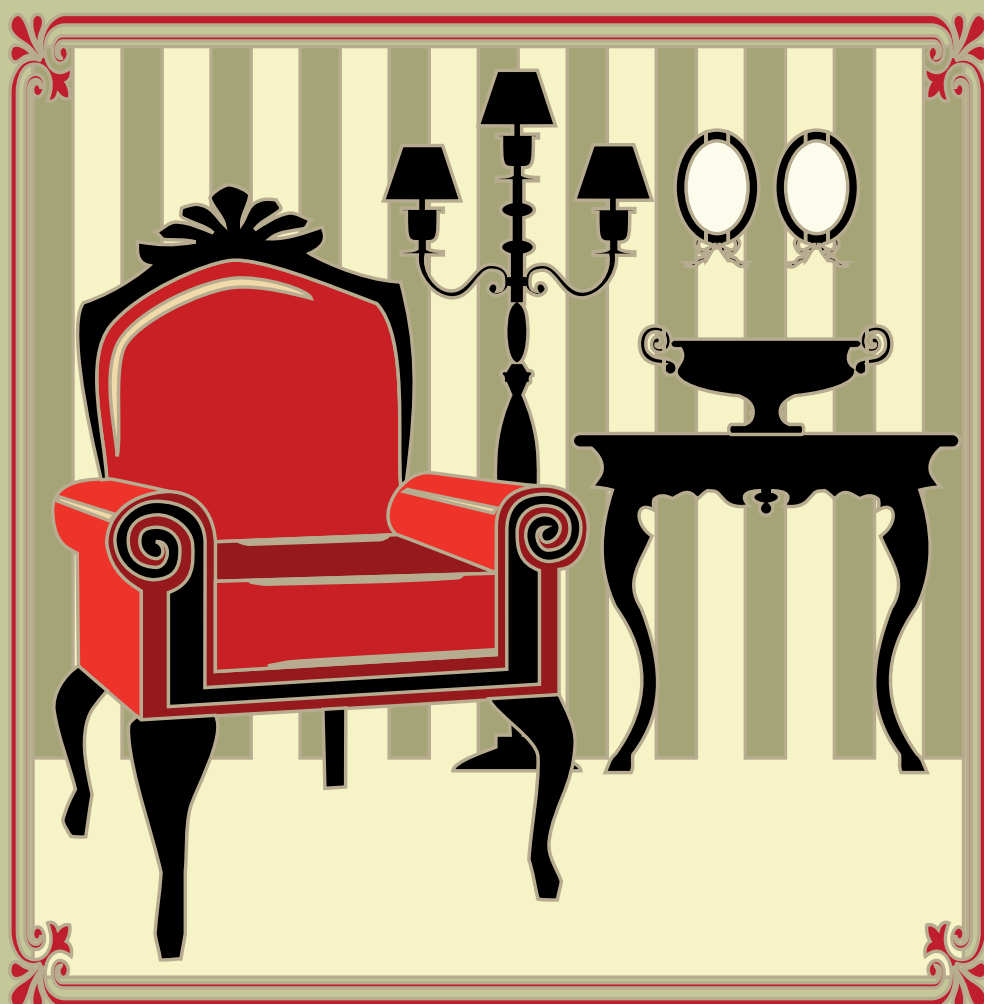
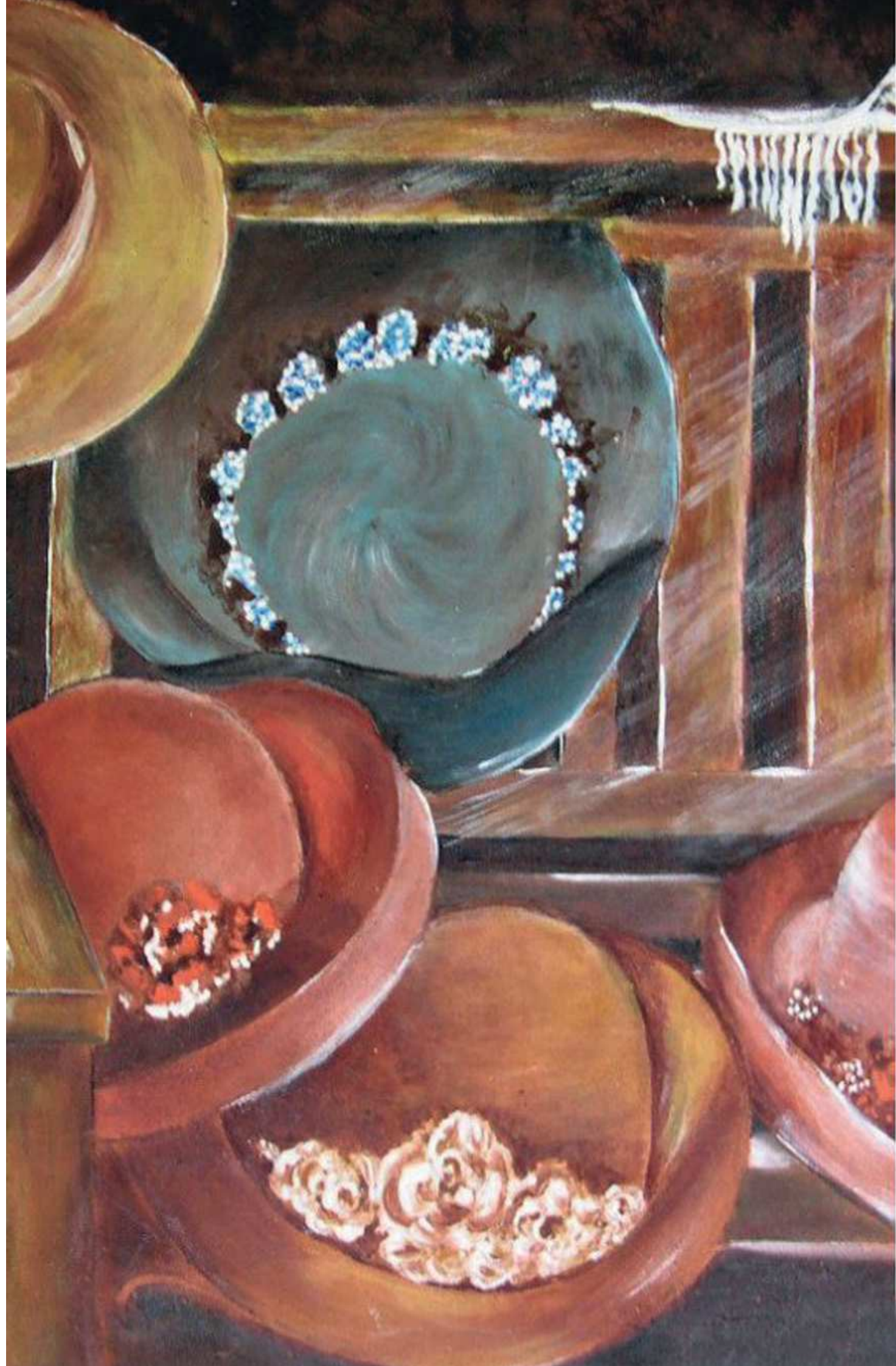

Salón Ester

Marína Hostačná Grossi

Vydavateľstvo MHG AGENCY, Casa editrice

Marína Hostačná Grossi

SALÓN ESTER

Ďakujem

mojej matke,

že ma naučila milovať svet;

môjmu otcovi,

aj za to, že ma naučil milovať literatúru;

môjmu manželovi,

za to, že ma neustále podporuje v mojej tvorbe;

Barónke Soares

za jej krásne maľby, ktoré mi poskytla k ilustrácii knihy;

Márii Stankovej, Márii Vajdovej a tlačiarni Prima-Print, a.s.

za ich odbornú pomoc pri vydaní titulu;

všetkým, ktorí mi boli inšpiráciou pri tvorbe tohto diela.

Milí čitatelia,

ďakujem vám za prejavovaný záujem o moju tvorbu.

Marína Hostačná Grosi

Text © Marina Hostacna Grossi

Revision Maria Stankova

Illustrations © Baronessa Soares

Graphic desing © MHG Agency

Slovak edition © MHG Agency, Rome, Italy, 2020

ISBN-A10.978.88944905/27

SALÓN ESTER

Marína Hostačná Grossi

Miniromán

Salón Ester

je založený na pravdivých skutočnostiach
viacerých osôb, ktoré poskytli autorke svoje
životné príbehy

za podmienky, že zostanú v anonymite.

Stali sa jej inšpiráciou pri tvorbe diela.

Mená osôb a dej príbehu
nezodpovedajú skutočnosti.

Vitajte!

Milé dámy a milí páni! Vitajte v Krajčírskom salóne Ester! V salóne plnom radosti, šťastia, smútku, sklamania, lásky, túžby, nehy, podvodov, intríg, bôľu a snov! Vitajte v útočisti úspešných i sklamaných ľudí, všetkých od pubert'ákov až po roztrazených starcov.

Za oknami Salónu Ester je vidno veľké kreslo, v ktorom sedí akási žena. Hľa, tu je... šéfka! Prepáčte mi, ale nemôžeme zabudnúť, že sa nepatrí hovoriť o osobnom živote iných bez ich súhlasu. A tak teda budete určite súhlasiť, aby sme dali priestor samotnej majiteľke Salónu Ester, nech sa nám sama predstaví.

Ester

Volám sa Ester. Mám štyridsaťštyri rokov. Zdá sa mi, že som obyčajná žena.

Svoj krajčírsky salón vlastním len piaty rok. Našťastie, darí sa mi dobre. Zamestnávam svoje tri kamarátky a snažíme sa šiť všetko, čo od nás žiadajú. Často len prišívame gombíky alebo skracujeme odevy. Určite dobre viete, že... každý zákazník je dôležitý, veľmi dôležitý. Našimi zákazníkmi sú predovšetkým naši priatelia. Keď s nimi sedávam za stolíkom, ktorý je umiestnený v jednom kútiku môjho salóna, pri šálke čaju alebo kávy, dakedy i pohárikú dobrého vína, vypočujem si veľa ľudských životov. Dôležité je, že stíhame aj prácu.

Zarábam dostatočne. Nemám strach zísť do supermarketu a môžem tam nakupovať bez toho, aby som si musela neustále kontrolovať hotovosť v peňaženke. Včera som si dokonca kúpila novú Fabiu. Samozrejme, v hotovosti. Teraz začínam konečne žiť!! Netušila som, že život môže byť taký krásny.

Predtým, ako vám budem klebetiť o iných, poviem vám pár „pikošiek“ o sebe.

Určite si spomínate na svojich štrnást' rokov. Tajne ste čítali červenú knižnicu, chodili ste sa korčuľovať, nechali ste sa opaľovať faganmi alebo naopak – opaľovali ste dievčatá, prípadne ste chodili na družstevné čerešne a hrach. Ja nie! Nič z toho som nerobila. Nikdy. Zo zásady. Strela som svoju osudovú lásku. Mal pätnásť a bol prvákom na strednej stavebnej škole. Bol výnimočný svojou suverenitou, rozhodnosťou a drzosťou. Hneď mi povedal, že si ma chce vziať za manželku... no a ja som sa toho chytila. Vydaj bol pre mňa únikom z domu. Už od mala som snívala, že raz stretnem toho pravého, ktorý si ma vezme so sebou preč... Mojim rodičom nikdy nevadili moje nočné príchody. Žili vo svojej ulite. Tak som to v tom veku chápala. Ach, aká som len bola hlúpa.

Po divokých prázdninách som nastúpila do prvého ročníka na stredné odborné učilište, aby som sa vyučila za krajčírku. Je pravda, že na svoj vek som bola dosť vyspelá, hm... možno až priveľmi. Z lásky k svojmu chlapcovi som robila všetko, čo len chcel. A on toho chcel dosť! Nebránila som sa.

Môj milý žiadal stále viac a viac, až som sa mu v jeden romantický večer celá oddala. O niekoľko mesiacov neskôr som si všimla, že sa moje telo zvláštne zmenilo. Bolo mi to jasné! Z nemalého vreckového som si začala tajne kupovať detskú výbavičku.

V štvrtom mesiaci tehotenstva som sa vybrala na vyšetrenie ku gynekologičke, ktorá mala ambulanciu blízko mojej školy. Nikdy nezabudnem na výraz jej tváre, keď som jej povedala, že som tehotná. Keď prekonala prvotný šok, moje rozhodnutie stať sa matkou podporila napriek všetkým prekážkam, ktoré ma ešte čakali.

Všetko som mala vysnívané. Vlastný byt, manžel, rodina. Vzdelanie? To nebolo dôležité. Veď sa ľúbime a všetko spolu zvládneme.

Nasledoval ťažký rozhovor s rodičmi.

Moji milovaní sa ma snažili chrániť tým, že mi ponúkli rôzne riešenia, aby som si zariadila život iným spôsobom. Nepochopili, že to všetko bolo mojou voľbou. A ja som zase nedokázala pochopiť, prečo odmietajú moje šťastie. Už sa nič nedalo robiť, a tak museli akceptovať moje rozhodnutie. Moji drahí rodičia sa, aj tentokrát, stali mojou najdôležitejšou podporou. Takže som mohla aj naďalej snívajť.

V škole prepukol škandál. „Aha, pozrite na tú prváčku, to je tá kur*a! Ešte neprešiel školský rok a už je v tom... to je teda riadna šľapka,“ hovorili moji spolužiaci ukazujúc si na mňa prstom. Ale mňa to vôbec netrápilo, absolútne som ich nevnímala. Po šuškejúcich chodbách školy som si so svojím krásne formujúcim sa bruškom chodila pyšne ako páv.

Môj budúci manžel? Už som vám povedala, že všetko bolo perfektné. Zachoval sa tak, ako som očakávala. Tešil sa spolu so mnou. Veď už bol druhák. Po zasadnutí rady našich rodičov bol výsledok takýto: Zabezpečili nám jednoizbový byt, zariadenie a mesačné dávky, aby sme prežili. Svadbu sme však odložili do osemnástich narodenín môjho chlapca.

Deň pôrodu sa blížil. Cítila som sa ako princezná. Všetci ma rozmaznávali, hlavne môj drahý. Pre bábätko bolo všetko pripravené a môj drahý bol šťastný. Náš prvorodený syn sa narodil načas ako zdravé a krásne dieťa, s malými rukami a chumáčom čiernych vlasov na hlave. Prijali sme s ho obrovskou láskou. Škoda len, že nás jeho otec neprišiel navštíviť. Ospravedlňte môj sarkazmus, ale nechcem si znova pripomínať skutočné pocity, ktoré som v tom čase prežívala. Stretli sme sa až doma. Iba nemocničný vankúš vie, koľko som sa vtedy naplakala.

V našom sladkom domove nastala zmena. Môj drahý sa presťahoval k svojim rodičom, pretože ho vyrušoval malý plačúci chlapec a on sa nemohol sústrediť na štúdium. A ja? Bola som mladá matka, plná sebavedomia a celú svoju lásku som dávala do starostlivosti o nášho synčeka a malý byt. Musím tiež povedať, že tam som sa cítila veľmi dobre. Neuvedomovala som si, ako plynul čas. Opäť prišlo prázdninové obdobie a potom začiatok školského roka. Môj drahý naďalej býval v byte svojich rodičov, ale veľmi často nás navštevoval. Prakticky celý svoj voľný čas venoval nám. S veľkým šťastím sme prijali moje druhé tehotenstvo. Naša dcéra sa narodila v apríli. Potom, ako vyrástol prvý zub náš-

mu synčekovi a po jeho prvých krokoch, prišlo aj obdobie maturitných skúšok môjho budúceho manžela, pretože po nich sme sa konečne dočkali i našej svadby. Ako svadobný dar sme od našich rodičov dostali dvojizbový byt a autíčko, aby sme tak mohli navštevovať starkých.

Môj manžel začal pracovať ako stavbár a rozhodol sa, že raz nám postaví krásny dom. Začali sme šetriť. Po troch rokoch nášho manželstva som opäť zatúžila po dieťati. Aj tak bolo. I naše posledné dieťaťko je chlapec. Skutočne sme žili život plný lásky a šťastia.

Potom prišlo obdobie veľkých zmien. Nerozumeli sme tomu, čo sa dialo.

V Berlíne zhodili múr. V Prahe, v Bratislave a v každom jednom meste, aj v tých najvzdialenejších častiach krajiny sa hovorilo o revolúcii. Mali sme obavy a zároveň sme dúfali, že nedôjde k vojne. Našťastie k nej nedošlo. Vrúcne sme objali slobodu a demokraciu a čakali sme, čo sa stane. Môj manžel sa okamžite ujal iniciatívy a začal podnikat' vo svojom odbore a ja som sa naďalej starala o deti a byt.

Zmeny nám priniesli veľa nového, medzi iným tiež herne a iné salóny, ako je i tento môj. Netrvalo dlho a môj muž prehral všetky úspory. Zaľúbil sa do jednej „inak“ vzdelanej ženy a neskôr od nás odišiel. Za krátky čas nás rozviedli.

Vtedy som to pochopila! Všetko pre muža. Zrazu som sa stala rozvedenou ženou s tromi deťmi, bez peňazí a...